

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN
PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
9 päivänä elokuuta 2001

Asia T-120/01 R

Carlo De Nicola
vastaan
Euroopan investointipankki

Välitoimimenettely – Päätös pidättää asianomainen virantoimituksesta – Fumus
boni juris – Kiireellisyyседелlytys ei täyty

Täydellinen teksti italian kielellä . . . . . II - 783

Aihe: Hakemus, jossa vaaditaan useiden kantajaa koskevien EIP:n päätösten
täytäntöönpanon lykkäämistä.

Ratkaisu: Välitoimihakemus hylätään. Oikeudenkäyntikuluista päätetään
myöhemmin.

Tiivistelmä

1. *Välitoimet – Täytäntöönpanon lykkääminen – Välitoimien myöntämisedellytykset – Kiireellisyys – Fumus boni juris – Samanaikaisesti täytettävät edellytykset – Välitoimista päättävän tuomioistuimen harkintavalta (EY 242 ja EY 243 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohta)*

2. *Henkilöstö – Yksikköjen organisointi – Henkilökunnan asemapaikkojen määrääminen – Hallintoviranomaisen harkintavallan laajuus – Euroopan investointipankin henkilökunta (Henkilöstösääntöjen 7 artikla)*

3. *Välitoimet – Täytäntöönpanon lykkääminen – Myöntämisedellytykset – Kiireellisyys – Aineeton vahinko, jota ei välitoimimenettelyssä voida korvata paremmin kuin pääasian käsittelyssä – Myöntämisedellytykset eivät täyty (EY 242 artikla; ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohta)*

1. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdan mukaan välitoimia koskeissa hakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris). Näiden edellytysten on täytyttävä yhtä aikaa siten, että välitoimihakemus on hylättävä, jos jokin niistä puuttuu.

Tässä kokonaisarvioinnissa välitoimista päättävällä tuomioistuimella on laaja harkintavalta, ja se voi asian ominaispiirteiden perusteella vapaasti päättää, miten ja millaisessa järjestyksessä se tutkii nämä erilaiset edellytykset, sillä yhteisön oikeudessa ei ole oikeussääntöä siitä, miten tuomioistuimen olisi arvioitava sitä, onko asiassa tarpeen määrätä välitoimia.

(ks. 12 ja 13 kohta)

Vitaukset: asia C-363/98 P(R), Emesa Sugar v. neuvosto ym., 17.12.1998 (Kok. 1998, s. I-8787, 50 kohta) ja asia T-211/98 R, Willeme v. komissio, 10.2.1999 (Kok. H. 1999, s. I-A-15 ja II-57, 18 kohta).

2. Myös Euroopan investointipankkia koskee periaate, jonka mukaan toimielimillä on laaja harkintavalta sen suhteen, kuinka ne organisoivat yksikkönsä niille uskottujen tehtävien mukaisesti, ja sen suhteen, kuinka ne näiden tehtävien hoitamiseksi määräävät palveluksessaan olevan henkilöstön asemapaikat, kunhan tämä asemapaikan määrääminen tapahtuu yksikön edun mukaisesti ja toimien vastaavuutta noudattaen.

(ks. 28 kohta)

Vitaukset: asia 110/75, Mills v. EIP, 15.6.1976 (Kok. 1976, s. 955, 13 kohta); asia T-80/92, Turner v. komissio, 16.12.1993 (Kok. 1993, s. II-1465, 53 kohta) ja asia T-192/99, Dunnet ym. v. EIP, 6.3.2001 (Kok. H. 2001, s. I-A-65 ja II-313, 54 kohta).

3. Välitoimimenettelyn tavoitteena ei ole varmistaa vahingon korvaamista vaan pääasiassa annettavan tuomion täysi tehokkuus. Jotta viimeksi mainittuun päämäärään päästäisiin, haettujen toimenpiteiden on oltava kiireellisiä siten, että kantajan etuja koskevan vakavan ja korjaamattoman vahingon välttämiseksi välitoimista määrääminen ja välitoimilla aikaansaatatavat vaikutukset ovat tarpeen jo ennen kuin pääasiassa annetaan ratkaisu.

(ks. 41 kohta)

Viittaukset: asia C-65/99 P(R), Willeme v. komissio, 25.3.1999 (Kok. 1999, s. I-1857, 62 kohta); asia T-173/99 R, Elkaim ja Mazuel v. komissio, 10.9.1999 (Kok. H. 1999, s. I-A-155 ja II-811, 25 kohta).